

Dosarul nr.2ra-169/22
2-20152234-01-2ra-11022022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: N. Lupașcu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎN C H E I E R E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Rotaru
Vera cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a
hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, prin care s-a
respins apelul declarat de Străisteanu Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2021,

c o n s t a t ă :

La 02 decembrie 2020, Străisteanu Gheorghe a depus o cerere de chemare în
judecată către Ministerul Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Rotaru
Vera, prin care a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen
rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile din 15 mai 2018 și încasarea din bugetul de
stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului moral în sumă de 8 000 lei.

În motivare, a indicat că la 27 iunie 2018, a depus la executorul judecătoresc Rotaru
Vera, o cerere prin care solicitat primirea spre executare a titlului executoriu nr.2-
5138/17 din 15 mai 2018, eliberat în baza hotărârii judecătorești irevocabile din 15 mai
2018, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Prin încheierea din 27 iunie 2018, executorul judecătoresc Rotaru Vera, a dispus
intentarea procedurii de executare nr. 012-155/18, iar la 23 iulie 2018 reclamantul a
achitat la contul executorului judecătoresc Rotaru Vera suma de 980 lei pentru procedura
de executare.

Ulterior, executorul judecătoresc Rotaru Vera a restituit titlu nr. 2-5138/17 fără
executare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 octombrie 2018 a fost
anulată încheierea executorului judecătoresc Rotaru Vera din 27 iunie 2018 și s-a obligat
executorul judecătoresc să dispună reluarea procedurii de executare a titlului executoriu

nr.2-5138/17 din 15 mai 2018, soluție menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018.

La 05 februarie 2019, la cerințele executorului judecătoresc Rotaru Vera, a mai achitat în contul executorului încă 441 lei, însă din 05 februarie 2019 până la data depunerii acțiunii de către executorul judecătoresc nu au fost întreprinse măsuri necesare pentru a executa hotărârea judecătorească irevocabilă din 15 mai 2018.

Reclamantul consideră că executorul judecătoresc Rotaru Vera intenționat, vădit ilegal nu aplică prevederile legii în scopul executării hotărârii judecătorești irevocabile din 15 mai 2018, dimpotrivă întreprinde măsuri ilegale, abuzive pentru a proteja debitorul de la executarea hotărârii judecătorești.

Străisteanu Gheorghe a indicat că hotărârea judecătorească irevocabilă din 15 mai 2018, nu este dificilă din punct de vedere factologic sau juridic, nu prezintă nici o complexitate, deoarece pe dosar participă doar două părți, creditorul și debitorul, nefiind necesar de a efectua acțiuni complexe.

În calitate de creditor s-a comportat conform legislației în vigoare, a depus cereri, plângeri, iar neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile, fapt care a dus la încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, se datorează exclusiv comportamentului vădit ilegal, abuziv, al executorului judecătoresc Rotaru Vera.

Procedura de executare pentru creditor este extrem de importantă întrucât este vorba despre neexecutarea unei hotărâri judecătorești care îl afectează material extrem de grav, deoarece, fiind pensionar, suma indicată în hotărârea judecătorească și titlu executoriu este necesară pentru întreținerea familiei.

Astfel, prejudiciul material și moral este în directă legătură cu acțiunea ilegală a executorului judecătoresc, or este înafara oricăror dubii că acesta a acționat vădit ilegal, ignorând intenționat prevederile legislației.

Susține reclamantul că prin comportamentul său contrar tuturor cerințelor care obligă persoanele responsabile să execute în termen rezonabil, operativ hotărârea judecătorească irevocabilă, executorul judecătoresc a trecut peste toate limitele legale, iar circumstanțele în care autoritatea publică refuză să acționeze conform legii, a provocat daune morale irecuperabile.

Astfel, neexecutarea hotărârii judecătorești, i-a cauzat prejudiciu moral care dă temei pentru răspunderea delictuală.

Reclamantul a invocat că urmare a tergiversării procedurii de executare, i-a fost cauzat prejudiciu moral estimat în mărime de 8000 lei. Prejudiciul este exprimat prin sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor executorului judecătoresc, comise vădit contrar legislației, suferințe continue din cauza nenumăratelor ilegalități comise în privința lui de către executorul judecătoresc, refuzul examinării plângerilor, tănuirea și distrugerea petițiilor, falsificarea documentelor din dosar, neexecutarea hotărârilor judecătorești, nervi, stresuri, dureri, afectarea sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare, hedonisit – limitarea de a se bucura de plăcerea vieții, de satisfacții spirituale și materiale, anxietate cauzată de incertitudinea creată de executorul judecătoresc, din comportamentul căruia a înțeles că ilegalitățile comise ar fi o normă de drept.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărâ astfel, instanța a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău,

sediul Buiucani nr.2-5138/2017 din 15 mai 2018 s-a încasat de la Cernețcaia Irina în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe prejudiciului moral de 2000 lei, cheltuieli de judecată în suma de 300 lei, iar în total suma de 2300 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Rotaru Vera din 28 iunie 2018 a fost primit spre executare titlul executoriu menționat, s-a dispus intentarea procedurii de executare, actele emise fiind expediate debitoarei la adresa de domiciliu indicată în titlul executoriu mun. Chișinău, str. Covtun, nr. 12, spre executare, iar creditorului pentru informare.

Momentul executării hotărârii judecătorești va începe la data la care reclamantul a solicitat oficial executarea hotărârii judecătorești, și anume la înaintării titlului executoriu 27 iunie 2018 și până la data de depunerii acțiunii 02 octombrie 2020, deci aproximativ 2 ani și 6 luni.

Instanța a conchis că reclamantul nu poate invoca insuficiența acțiunilor întreprinse și pasivitatea executorului judecătoresc Rotaru Vera, din momentul intentării procedurii de executare până la înaintarea acțiunii în justiție, ultima a utilizat toate instrumentele prevăzute de cadrul legal și anume: a întreprins multiple încercări de stabilire locului aflării debitorului și înștiințarea acestuia despre intentarea procedurii prin intermediul expedierii corespondenței la adresa de domiciliu, înmânarea actelor debitorului cu ieșirea la fața locului, înștiințarea prin intermediul anunțului publicat în Monitorul Oficial dar și prin efectuarea apelurilor telefonice la numărul de contact oferit de creditor.

Executorul judecătoresc în termen restrâns a stabilit locul aflării debitorului indicat în titlu executoriu prezentat inițial, Cernețcaia Irina, și anume că ultima are viză de reședință în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, nr. 5, ap. 52.

Accesând Baza de date a Departamentului Cadastru, s-a stabilit că debitorul deține cota-parte din bunul imobil cu nr. cadastral 5501204.494.01.052, amplasat în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, nr.5, ap. 52, iar prin încheierea din 03 iulie 2018 a aplicat măsurile de asigurare a executării documentului executoriu, iar actele emise de executorul judecătoresc au fost remise părților procedurii de executare.

În urma acțiunilor întreprinse de executorul judecătoresc, s-a constatat faptul că persoana identificată, potrivit datele reflectate în titlu executoriu și debitorul procedurii de executare sunt persoane diferite.

Creditorul a prezentat executorului judecătoresc titlul executoriu cu alte date de identificare a debitorului deja fără a se indica codul personal ci doar data nașterii, și domiciliul.

Ca urmare prezentării altor date cu privire la identitatea debitorului, executorului judecătoresc în continuare a purces la realizarea tuturor măsurilor posibile în vederea stabilirii locului aflării debitorului, comunicării actelor de procedură și identificarea bunurilor debitorului.

Deoarece acțiunile întreprinse nu s-au soldat cu succes, executorul judecătoresc a înaintat două demersuri în instanța de judecată cu privire la anunțarea în căutare a debitorului, a monitorizat procesul executării încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr.25- 694/19 din 13.04.2019 privind anunțarea în căutare a debitorului, având un rol foarte activ în încercările de a soluționa problemele apărute la etapa punerii în executare a încheierii judecătorești vizate, depunând mai multe adresări față de instanța de judecată și organul de poliție.

Instanța de fond a stabilit că în prezenta cauză, problema nu este omisiunea autorităților de a întreprinde acțiuni concrete în vederea executării documentului

executoriu, dar din faptul că debitorul nu este identificat, drept urmare devine imposibilă identificarea patrimoniului care poate fi urmărit silit potrivit legislației.

Lipsa datelor de identificare și anume a codului personal a debitorului și datelor exacte cu privire la locul aflării reale a debitorului, generează un șir de impedimente în realizarea de către executorul judecătoresc întregului spectru de măsuri prevăzute de Codul de executare.

Astfel, instanța nu a identificat faptul admiterii tergiversărilor/omisiunilor sau pasivitatea executorului judecătoresc de a întreprinde anumite acțiuni în cadrul procedurii de executare care a afecta derularea procedurii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 februarie 2021, Străisteanu Gheorghe a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2021, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Străisteanu Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2021.

La 17 decembrie 2021, Străisteanu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021 și hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2021 sunt în ilegale, emise contrar tuturor prevederilor legislației naționale și internaționale.

Instanțele ierarhic inferioare intenționat au ignorat toate Recomandările CEDO și legislația națională, și ca rezultat, au emis hotărâri judecătorești care nu corespunde cerințelor art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă.

Cererea de chemare în judecată urma a fi admisă, iar suma solicitată în speța dată cu titlu de prejudiciul moral, corespunde cerințelor legislației naționale, emise în cazuri cu situații exact similare și Recomandărilor CEDO.

Instanța de apel și de fond nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea;

Atât instanța de apel cât și instanța de fond la au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 noiembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale

Cererea de recurs a fost declarată la 17 decembrie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 11 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul,

informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 15 februarie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 197.

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Străisteanu Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh